

[Ole Olsen]

af motorkøretøjer. Jeg skal her bemærke, at de bemærkninger, som er gjort i dag om ønskeligheden af at få skiftet bilparken hurtigere ud, ikke gør det nødvendige indtryk på mig. Jeg tror nok, at vi i vores ressourcepolitik må tilsigte en forlængelse af bilernes levetid.

Den samlede virkning af lovforslag nr. L 211 og beslutningsforslag nr. B 78 turde være en klar besparelse på importen af biler og dermed tillige en valutarisk besparelse. I samme retning vil besparelsen i benzinimporten virke.

Jeg skal slutte af med at sige, at resultatet af de fremsatte forslag ved siden af de virkninger, som jeg har fremhævet, vil være en stærkt øget beskæftigelse. Dette turde være en særdeles ønskelig bivirkning. Jeg skal takke for den tilslutning, der trods alt har været til forslagene, og det er da klart, det fremgår også klart af den skriftlige fremsættelse og vel også af min ordførertale, at vi selvfølgelig er klar til at diskutere sagen i udvalget. Nu er det jo sådan, at forslagene skal i skatte- og afgiftsudvalget. Der er fremført det ønskelige i, at disse sager måske snarere blev behandlet i miljøudvalget, men nu har vi jo engang fået fastslået her i folketinget, at skatte- og afgiftssager behandles i skatte- og afgiftsudvalget, så der er ikke rigtig noget at gøre ved denne ønsketænkning om, at de skal behandles i miljøudvalget ud fra et overordnet synspunkt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det skal bare blive en ganske kort bemærkning. I teorien, sagde hr. Ole Olsen, er SF og de radikale nok ikke uenige om den alvorlige energisituation, men vi radikale burde som socialdemokratiet prioritere løsninger højere.

Jeg skal ikke her blande mig i socialdemokratiets prioritering, men vi må nok være realistiske; radikale og SFere er jo også tilsammen temmelig langt fra et flertal. Vist gungrer vi, SF og radikale hver for sig og tilsammen, men det mente musen også, da den gik over broen sammen med elefanten.

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Ole Olsen forudsagde en ny oliekrise om 7-8 år. Nu vil jeg gerne erindre om, at den såkaldte oliekrise, vi havde, skyldtes ikke

mangel på olie, men nogle helt andre ting. Det var et spørgsmål om at tvinge nogle priser i vejret, som de store olieselskaber nød godt af. En opgørelse i USA har vist, at de store olieselskaber aldrig nogen sinde har tjent så meget, som de gjorde under den såkaldte oliekrise. Hvis der skulle være optræk til en oliekrise om 7-8 år, er årsagerne sikkert de samme.

Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Olsen: hvor ligger den beskæftigelsesmæssige effekt i de forslag, SF har fremsat? Den kan man i hvert fald ikke se af bemærkningerne.

Ole Olsen (SF):

Nu synes jeg ikke at hr. Kaj Hansen bør bedømme den beskæftigelsesmæssige virkning ud fra afgiftsforslagene alene. Det er klart blevet tilkendegivet af mig, at alle 6 forslag bør ses under ét. Jeg kan da påpege to punkter, hvor det er ganske indlysende. Det er anvendelsen af den fond, der er tale om, til de formål, som er foreskrevet i fonden, og det drejer sig specielt, kan man da sige, om et sådant forslag som afviklingen af vægtafgiften og en samtidig indførelse af periodiske syn. Jeg går ud fra, at hr. Kaj Hansen vil erkende, at dette forslag alene medfører en ganske væsentlig beskæftigelsesforbedring.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Det er rigtigt, at periodiske syn selvfølgelig kan give beskæftigelse til nogle mekanikere, der skal reparere bilerne, men det kan vi jo gennemføre helt uafhængigt af de øvrige afgiftsforslag, der er fremsat.

Det andet er de penge, som skulle i den såkaldte fond. Nu ved vi godt alle herinde, at det er blåløst. Vi har også hørt skatte- og afgiftsministeren sige, at de går i samme kasse. Det ville de penge også gøre, der her var tale om, og den dag, man skulle bruge dem, ville man formentlig sige, at det har vi ikke råd til. Og hvad havde man så i grunden fået ud af den fond?

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Det kan være ganske vanskeligt at svare hr. Kaj Hansen. Det er, som hvis hr. Kaj